שהצדק עם המדברים על הצדיקים האלו: מתוך מכתב האדמו"ר משאץ

עתה ידידי כן, בכאן החסידים מדברים מאוד על האדמורי"ם מאה"ק, על גיסו האדמו"ר [הבית ישראל] מגור שליט"א, ועל האדמו"ר [מהר"א] מבעלז שליט"א, מדוע שותקים הם ואינם משמיעים קולם להרעיש על הממשלה, שלא יגזרו בכ"פ [=בכל פעם] גזירות חדשות על יהודים דתים, הלא בכל הדורות עמדו גדולי ישראל והצדיקים בפרץ במס"נ ממש, הלא עוד אביהם של אלו ז"ל עמדו בפרץ, מרן [מהרי"ד] מבעלז ז"ל צעק מרה כל ימיו על הציאניסטען, ופ"א [=ופעם אחת] הי' זמן אשר השמיעו קולם כי יהרגוהו, ונכנסו ב"ב ועוד אנשים ומרו לו רבינו אתה מסכן נפשך, ולא השגיח ועשה את שלו, והיום היא שתיקה, מה זה. אם אלו הב' אדמורי"ם ידברו ויעשו מחאות, יפעל הרבה והרבה, כי יראים הם שלא ישמע מעשיהם בהעולם, כי יזיק להם למתן דמים, כמובן וידוע.

ואני בעניי אומר שהצדק עם המדברים על הצדיקים האלו, ואני אע"פ שנכד בעלז אני, ומחסידי בעלז, ונסעתי לבעלז למרן אדמו"ר [מהרי"ד] ז"ל רבות בשנים, וגם אדמו"ר [מהר"א] שליט"א הוא רבי שלי, אבל במקום שיש ח"ה [=חילול השם] אין חולקין כבוד לרב, כי כ' [=כבוד] שמים הוא קודם. וכתבתי ב' מכתבים חדים במיעוט ד"א לשניהם יחיו, שלא ישתקו, כי הציונים מכאן אומרים [כי] טובה הממשלה, והראי' [ש]האדמורי"ם שותקים, ו[האמת] היא [ב]חילוף ר"ל. ואע"פ שדנתי את גיסו אדמו"ר [הבית ישראל] שליט"א לכ"ז [=לכף זכות], כי הוא במצודה עבור כת"ה, [...] משפחות בפרנסה שחיים מהן, אעפי"כ אין זה תירוץ מאומה כידוע, [...] הנאמן צריך לעשות את שלו.